

[Bilgrav-Nielsen]

fra 1922. Jeg synes, man skulle tage at læse den igennem engang. Hvem kan egentlig forstå den lov? Måske ministeren kan. Så tror jeg, han er i en særlig situation. Det er simpelt hen for dårligt, og det er for dårligt at høre af den nuværende regerings minister, at han kun har ét at gøre, og det er at holde fast i det, som den tidligere minister så stærkt blev kritiseret for her i salen ikke mindst af det parti, som ministeren kommer fra. Det er simpelt hen for dårligt. Jeg synes, det er ufatteligt i den forstand, at jeg må forstå på hr. Burgdorf, jeg må forstå også på hr. Svend Heiselberg og jeg må forstå i hvert fald på hr. Chr. Christensen, som hans tale blev holdt her i foråret sidste år, at der kunne være kommet et andet resultat, men jeg kan tilsige ministeren, håber jeg, et effektivt modspil i forsøget på at holde sig på det standpunkt, at der intet må ændres, og i den sammenhæng mener jeg, at vi også kan bruge udvalgsarbejdet, nemlig til at bede ministeren om at komme og redegøre for, hvad det er for et udspil, ministeren har lagt på bordet for Ringkøbing amt. Jeg vil gerne se et udspil, der ikke bare drejer sig om 5 år, men om flere år. Hvad er det for talstørrelser, man må regne med og leve med år for år i Ringkøbing amt? Så bliver det andre tal end dem, man har i de andre amter.

Jeg var meget skuffet over ministeren, men jeg har tiltro til, at vi i denne sag kan nærme os et standpunkt, et flertal for en holdning, som betyder en positiv udvikling i denne sag, og så kan vi bede ministeren om at efterleve dette flertal, hvilket han jo nok gør.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Min bemærkning handler om at sikre min forbliven i salen under resten af debatten. Jeg må sige til formanden, at jeg ikke sad med benene på bordet. Jeg sad med benene på stolekanten, da jeg stadig væk har gips om højre ben, og det betyder, at jeg er nødt til at sidde med benet opad ind imellem for at kunne holde ud at færdes på den måde, som jeg er nødt til at færdes for at kunne passe mit arbejde.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Man diskuterer ikke med formanden. Formandens afgørelser kan indklages for præsidiet.

Dohrmann (FP):

På given foranledning skal jeg starte med at sige, at heller ikke jeg er valgt i Ringkøbing amt. Jeg er valgt i Sønderjyllands amt. Der har vi ikke de store kystsikringsproblemer mere, for vi fik som bekendt det fremskudte dige, hvor der nu er nogle, som vil til at pumpe det vand, vi holder ude, ind igen. Dette bare være sagt for god ordens skyld.

Så vil jeg gerne indledningsvis gratulere hr. Svend Heiselberg. Jeg har i mange, mange år undret mig over, at et stort flertal her i folketinget har den holdning, at f. eks. billetter til Det kgl. Teater og bedre forståelse af horoskoper o. lign. skal der ydes tilskud til, og så snart der sker en eller anden ulykke i udlandet, har der været et stort, stort flertal her i folketinget, som uden betænkeligheder har ment, at det skulle der sandelig ydes tilskud til. Der skete så det under den sidste regering, at der var ligesom ved at ske en vis opblødning i den retning, at de nuværende regeringspartier ligesom var ved at få forståelse for, at det er helt uretfærdigt, at fordi man f. eks. bor ved den jyske vestkyst, ved Limfjorden eller andre steder, hvor der er truede kyststrækninger, skulle lokalbefolkningen betale 50 pct.

Jeg har nu lyttet til ordførerne i dag og specielt til hr. Svend Heiselberg – jeg tror faktisk, at hr. Svend Heiselberg har slået alle rekorder; der er ikke holdt nogen tale, der var mere indholdsløs og tom. Det vigtigste, hr. Svend Heiselberg sagde, var, at han ville se på det i udvalget. Tak for det. Man spørger selvfølgelig sig selv, som også hr. Bilgrav-Nielsen gjorde, hvad det er, der bevirker, at i løbet af en 3-4 måneder kan ordførere og partier i den grad ændre mening. Jeg forstår det ikke.

Hr. Hahn sagde, at han ikke kunne lide min bemærkning om revolverpolitik. Jeg vil gerne forklare hr. Hahn, hvad der er revolverpolitik i denne sag og i de forhandlinger, der har været ført ikke bare af den nuværende minister, men også af tidligere ministre. Det er, at man forhandler, og man forhandler, og tiden løber. Kyststrækningerne bliver mere og mere nedbrudte, og lige pludselig